Súd:	Okresný súd Bratislava II
Spisová značka:	8C/81/2007
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1207211628
Dátum vydania rozhodnutia:	08. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Raul Pospíšil
ECLI:	ECLI:SK:OSBA2:2013:1207211628.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II sudcom Mgr. Raulom Pospíšilom v právnej veci žalobcov: 1. L.. A. C., 2. L.. S. G., obaja bytom Š. XX, N. proti žalovanej: B. C., O. XX, N. o ochranu osobnosti takto

r o z h o d o l :

1. Žalovaná je povinná do 3 dní od právoplatnosti rozsudku napísať na emailovú adresu: finance@ditec.sk text nasledujúceho znenia:

,,Dňa 22.02.2007 som ako bývalá manželka Ing. Patrika Hasaja zaslala na Vašu e-mailovú adresu finance@ditec.sk text, v ktorom som uviedla viacero skutočností o Ing. Patrikovi Hasajovi, najmä čo sa týka jeho súkromného intímneho života, čím som nerešpektovala a neprimerane zasiahla do jeho práva na ochranu osobnosti, ako aj práva na ochranu osobnosti Ing. Viery Krajčovičovej. Týmto sa Ing. Patrikovi Hasajovi a Ing. Viere Krajčovičovej za uvedené písomnosti ospravedlňujem."

"Povinnosť ospravedlniť sa mi bola uložená rozsudkom Okresného súdu BratislavaII."

2. Žalovaná je povinná žalobcovi v 1. rade nahradiť nemajetkovú ujmu zaplatením sumy 100 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

3. Žalovaná je povinná žalobkyni v 2. rade nahradiť nemajetkovú ujmu zaplatením sumy 100 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

4. Vo zvyšku súd žalobu žalobcov zamieta.

5. Žalobu žalovanej súd zamieta.

6. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobcovia sa svojou žalobou domáhali rozhodnutia, ktoré by žalovanú zaviazalo na povinnosť :
1. v budúcnosti zdržať sa zasielania všetkých svojich písomných prejavov, najmä: listov, pohľadníc, sms správ, e-mailov, adresovaných žalobcom v 1. a 2. rade, ako aj na pracovisko žalobcov v 1. a 2. rade, t. j. tohto času do sídla spoločnosti DITEC, a. s.. Plynárenská 7/c, 821 09 Bratislava.
2. do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, napísať na emailovú adresu: T. @..sk text nasledujúceho znenia: " Dňa 22. 02. 2007 som ako bývalá manželka L.. A. C. zaslala na Vašu e-mailovú adresu T..sk text, v ktorom som uviedla viacero skutočností o L.. A. C., najmä čo sa týka jeho súkromného intímneho života, čím som nerešpektovala a neprimerane zasiahla do jeho práva na

ochranu osobnosti, ako aj práva na ochranu osobnosti L.. S. G.. Týmto sa L.. A. C. a L.. S. G. za uvedené písomnosti ospravedlňujem." "Povinnosť ospravedlniť sa, mi bola uložená rozsudkom Okresného súdu Bratislava II."
3. žalobcovi v 1. rade nahradiť nemajetkovú ujmu zaplatením sumy 25 000,- Sk a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
4. žalobcovi v 2. rade nahradiť nemajetkovú ujmu zaplatením sumy 25 000,- Sk a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení žaloby uviedli, že manželstvo žalobcu so žalovanou bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu dňa 31.12.2005. Od doby kedy žalobca v 1. rade podal návrh na rozvod manželstva so žalovanou, začalo zo strany žalovanej dochádzať k neoprávneným zásahom do osobnej i intímnej sféry žalobcu a jeho blízkych. Gradačný trend začali mať konflikty medzi žalobcami a žalovanou najmä po tom, čo sa žalovaná dozvedela, že priateľka žalobcu, žalobkyňa v 2. rade, s ktorou chce žalobca v budúcnosti uzavrieť manželstvo je tehotná. Konflikty boli a aj sú účelovo plánované a zinscenované výlučne zo strany žalovanej, ktorá je zrejme posadnutá pomstou za každú cenu. Žalovaná sústavne, približne od roku 2005, obťažuje žalobcov v 1. a 2. rade, ich blízkych a to predovšetkým nasledovnými spôsobmi:
1) Zasielanie urážlivých a hanlivých listov prostredníctvom pošty na adresu žalobcov a SMS správ prostredníctvom mobilného telefónu. Listy a SMS správy boli adresované tak žalobcovi v 1) rade, ako aj jeho priateľke, L.. S. G.Č., žalobkyne v 2) rade, s ktorou žije v spoločnej domácnosti.
2) Zasielanie urážlivých a hanlivých listov prostredníctvom pošty a e-mailu na pracovisko žalobcov, DITEC, a. s., Plynárenská 7/c, 821 09 Bratislava.
3) Zasielanie urážlivých a hanlivých listov prostredníctvom pošty matke žalobkyne v 2) rade, pani S. N..
4) Osobné nevyžiadané návštevy pred domom v mieste bydliska žalobcu, ako aj žalobkyne, s úmyslom obťažovania a následného vykrikovania nepravdivých a vulgárnych údajov, čím vznikajú obom žalobcom nepríjemné situácie v prítomnosti ich maloletých detí.
5) Osobné nevyžiadané návštevy v mieste pracoviska zamestnávateľa žalobcov, s úmyslom obťažovania a ohovárania.

Žalovaná v predmetných listoch svojimi tvrdeniami nepravdivo a skresľujúco opisuje situácie zo súkromného života žalobcov, ohovára, obťažuje a slovne napáda žalobcov a ich blízkych, čím neoprávnene zasahuje do práva na ochranu ich osobnosti. Vzhľadom na to, že žalovaná svoje listy a e-maily adresuje aj na pracovisko žalobcov, ide o závažný zásah do psychickej a morálnej integrity žalobcov, ktorý je objektívne spôsobilý ich osobám privodiť ujmu na jednotlivých stránkach osobnosti. Keďže sa žalovaná vo svojich tvrdeniach opiera o nepravdivé údaje, predstavuje jej konanie citeľný a neoprávnený zásah do práva osôb žalobcov na ochranu ich osobností, pričom vzhľadom na uvedené ide o značnú intenzitu neoprávneného zásahu, ktorý má nepriaznivé dôsledky pre žalobcov, čo do ich postavenia v rodine, spoločnosti ako aj v zamestnaní. Neoprávneným zásahom je aj pravdivé tvrdenie, ktoré sa dotýka intímnej sféry života občana. Intímnu sféru pritom netvorí iba intímny život občana v najužšom slova zmysle, ale tiež jeho rodinný život. V súvislosti s vážnosťou alebo intenzitou spôsobenej ujmy, treba predovšetkým poukázať na okolnosti a spôsob za akých k porušeniu došlo. Žalovaná nepretržite po dobu dvoch rokov úmyselne zasahuje a narušuje pokojný život žalobcov a tým, že svoje listy adresuje aj iným nezainteresovaným osobám vznikajú žalobcom sústavne problémy, ako aj nepríjemné situácie v práci a okolí. Táto skutočnosť hrubo zasiahla do života, občianskej cti ako aj súkromia žalobcov.

K týmto tvrdeniam doložili otvorenú pohľadničnú korešpondenciu adresovanú žalobcom do miesta bydliska a zamestnania, list a elektronickú poštu.

Žalovaná v reakciách na žalobu uviedla, že syn F. nie je vôbec spomínaný v danej obžalobe. On sa stal tou hlavnou príčinou všetkých problémov, ktoré sa udiali v danom období medzi navrhovateľom. v. G., V. N. a ňou. A to z toho dôvodu, že navrhovateľ prestal zdvíhať telefóny, prestal chodiť na dohovorené stretnutia, prestal odpovedať na sms a emaily, nedodržiaval rodičovskú dohodu a ani iné ústne dohody, čo sa týkali syna a iných administratívnych záležitostí, nechcel dávať peniaze na syna, zobral všetky spoločné peniaze. Od tej doby, čo podal navrhovateľ obžalobu, tak sa začal viacej a pravidelnejšie o syna starať, chodiť s ním na výlety, dokonca ho zobral 2-krát na dovolenku - leto 2007, prestal sa mu vyhrážať, písať nevhodné e-maily, prestal mu vnucovať G., začal so synom chodiť na rehabilitačné cvičenia a pod. Syn začal byť vyrovnanejší, šťastnejší, spokojnejší, prestal sa pocikávať. Takže to všetko

malo kladný dôsledok pre syna. To bol zámer korešpondencie daným osobám, lebo iným dostupným spôsobom im to nemohla oznámiť a vysvetliť. Musela im to niekoľkokrát oznámiť, aby pochopili, že syn má problémy a nevhodne sa k nemu správajú. V žalobe nie je presne vymedzené, určené a vyjadrené aké problémy nastali navrhovateľovi a daným osobám, či firme Ditec. Nie sú vyjadrené a ani priložené lekárske správy a výpisy od r.2005 o psychických problémoch, ktoré mali mať dané osoby, nie sú vypísané mena lekárov a terapeutov, ak ich vôbec navštívili a majú dané osoby psychické problémy. Nie sú vyjadrené ani príčiny a okolnosti, prečo nastal daný problém, kto je hlavnou príčinou, z akých dôvodov a prečo, za akých okolností, kedy a kto vyvolával, že vznikol daný problém. Nie sú presne vypísané, vyjadrené slová a informácie, ktoré mali byť nepravdivé. Nie sú vypísané a vyjadrené slová, ktoré majú príčinu ohovárania. Nie sú presne vypísané dátumy keď mala robiť osobné návštevy na stanovenom mieste a prečo bola daná návšteva nutná. Nie sú dodané výpisy sms správ.

K listu z 22.2.2007 adresovanému firme Ditec uviedla, že hľadala pomoc a doteraz hľadá a ďalej uvádza : "Ako Vy by ste sa zachovali, keby ste mali nepravidelný príjem pri nestálej práci, neistotu, partner by Vás a vlastného syna opustil kvôli vydatej kolegyni, ktorá ho zlákala a začal by všetok čas venovať jej synovi, finančne ho dotovať, voziť ho do a zo školy, na dovolenky, krúžky, zobral by všetky financie, prestal by sa starať o vlastné dieťa, ktoré by k tomu bolo ešte vážne choré ? Fyzicky by ublížil matke syna pred očami vlastného syna kvôli vydatej kolegyni S.. G.? A začal by vlastné dieťa ešte psychicky, fyzicky, citovo a materiálne vydierať, dávať podmienky kvôli Krajčovičovej a jej deťom, vyhrážať sa bitkou voči mojej osobe a zobratím syna, prestal by platiť plnú sumu predbežne stanoveného výživného na dieťa, nedával 11 mesiacov rodinné prídavky na dieťa, potom ich platil nepravidelne, a to pri prijme 90 000 sk mesačne. Ak si prečítate list p. A.. T. - ešte počas manželstva, tak on sa mi sám telefonicky ozval na daný list a žiadny problém som s ním nemala. Spolu sme zháňali navrhovateľa na podpis na operáciu pre syna, lebo som ho nemohla zohnať a p. A.. T. mi podal dané informácie bez problémov. Dokonca sme aj osobne komunikovali 24.5.2005 kvôli navrhovateľovi, lebo na jeho výzvu a vyhrážku bitkou som ho opäť nemohla zohnať. Pán A.. T. ma zavolal na poschodie, kde má firma recepciu a tam som odovzdala to , čo navrhovateľ odo mňa žiadal. On nezdvíhal telefón, tak o pomoc som požiadala p. A.. T., lebo som ho náhodou stretla .Od tej doby sme nekomunikovali a žiadny problém zo strany p. A.. T. som nemala."

Vzhľadom na to, že žalobcovia od roku 2004 a najmä od roku 2005 nepretržite úmyselne zasahujú do normálneho života syna F., narušujú jeho život v chorobách a zdraví, tým vznikajú F. sústavné problémy, nielen doma, ale aj v nemocniciach a v škole .Táto skutočnosť hrubo a intenzívne zasiahla do života, občianskej cti a života syna. Preto navrhla, aby bol vynesený tento rozsudok: Žalobcovia nebudú psychicky, citovo, finančne a materiálne vydierať syna F.. Navrhovateľ sa bude k synovi správať ako sa na dokonalého otca sluší a patrí, bude so synom tráviť čas tak, ako to bolo pred rokom 2004, bude akceptovať synove prosby a túžby. Ak bude treba riešiť nejaký problém ohľadom syna, a to po všetkých stránkach tak navrhovateľ bude daný problém riešiť tak, aby sa synovi čo najlepšie pomohlo. E-meilom, aj telefonicky si podáme informácie medzi sebou, prestane sa mi vyhrážať po všetkých stránkach a bude komunikovať bez slov ako "páľ do riti, neotravuj, choď do prdele," a pod. Ak budú obaja dodržiavať stanovenú dohodu a nebudú synovi psychicky a inak ubližovať, mne sa vyhrážať po rôznych stránkach a nebudú synovi psychicky a inak ubližovať, tak nikdy odo mňa neuvidia žiadnu korešpondenciu, sms.

S. G. je povinná sa F. C. písomne ospravedlniť, a to najmä za negatívne skutky, ktoré v danom období spáchala voči nemu a písomne prisľúbila, že nebude zabraňovať F., aby sa so svojím otcom pravidelne stretával v mieste bydliska alebo na neutrálnej pôde, chodil na výlety, akcie a pod. Zároveň je povinná nahradiť F. nemajetkovú ujmu zaplatením sumy 100 000,-sk, a to v lehote do 1 mesiaca od právoplatnosti rozsudku. Pani S. N. nebude zabraňovať a zaberať miesto F., keď bude alebo má byť so svojím otcom, bude podporovať ich vzájomné stretnutia. Navrhovateľ je povinný synovi F. nahradiť nemajetkovú ujmu zaplatením sumy 300 000,-sk, a to v lehote do 1 mesiaca od právoplatnosti rozsudku.

Ako prílohy doložila potvrdenia o platbe za špeciálne potraviny, lekárske správy, vzájomnú komunikáciu, hodnotenie syna zo školy, výstupy z trestného konania, výpisy daňových priznaní, synove výkresy.

Súčasťou doložených dôkazov sa stali aj prepisy sms správ od žalovanej a syna pre žalobcov a vzájomná komunikácia žalobkyne a žalovanej.

Žalobcovia v reakcii na vyjadrenie žalovanej uviedli, že žalovaná ich intenzívne obťažovala písomnou korešpondenciou ako na domácej adrese, tak aj do zamestnania so zámerom, aby ich mohol čítať ktokoľvek, vrátane zamestnancov pošty, kolegov v práci, prípadne susedov. Tieto písomnosti a ich obsah im neprimerane zasahujú do práva na ochranu osobnosti, o čom svedčí najmä otvorená korešpondencia (pohľadnice a korešpondenčné lístky) a tiež použité oslovenia ako napr.: " zháňačka strechy nad hlavou ", " rozum využívaš na to, aby si mala kde bývať", " zničila si môjho syna", "trýzniteľ syna", " ešte stále nerozvedený", "oznamuješ narodenie tvojho pošmyknutého decka s vydatou ženou so synom", psychický trýzniteľ" .... a podobne. B. C. v korešpondencii opisuje vo veľkej miere ňou vymyslené veci, ktoré sú nepravdivé a urážlivé. Dokonca žalobkyňu S. Krajčovičovú upozorňuje na konkrétne miesta ktorým sa má vyhýbať, aby sa so žalovanou B. C. nestretla. Je zrejmé, že neskončila s posielaním korešpondencie so zámerom neustáleho obťažovania a ohovárania a tým súvisiacim poškodením ich ochrany osobnosti.

Uvedené doložili ďalšou otvorenou poštou formou korešpondenčných lístkov a pohľadníc a listom od žalovanej.

Ďalšie vyjadrenia žalovanej sa opäť venovali kritike žalobcu, žalovanej v interakcii k synovi F.. Spochybnila ujmu, spôsobenú žalobcovi, keďže sa stal v priebehu rokov 2008-2009 členom dozorných rád a konateľom troch obchodných spoločností.
Súd sa ďalej oboznámil s obsahom korešpondencie z obdobia 2009-2010, Výziev generálneho riaditeľa a podpredsedu predstavenstva DITEC, a.s. z 2.4.2007 a 12.5.2008.

Svedkyňa S. N., matka žalobkyne uviedla, že aj ona je asi päť rokov adresátom otvorenej korešpondencie od žalovanej, v ktorej sa vulgárne vyjadruje o žalobkyni.

Svedkyňa C. Z., kolegyňa žalobcov ako priama nadriadená pracovníčok v recepcii obchodnej spoločnosti DITEC a.s. zaregistrovala niekedy po roku 2005 prichádzajúce písomnosti od žalovanej, ktorých počet sa neustále zvyšoval a v ktorých boli nepekné veci, ktoré sa týkali žalobcu, spomínané boli deti, rodina. Nedalo sa zabrániť tomu, aby sa z jej obsahom neoboznámili zamestnanci, neskôr aj vedenie. Nakoniec žalovaná začala chodiť osobne. Správala sa agresívne, nervózne, so silnou potrebou vykričať čo si myslí o žalobcoch. Reakciu pracovného kolektívu na tieto aktivity žalovanej vnímala ako niečo veľmi nepríjemné, čo spôsobovalo ohováranie žalobcov aj akési ich vyčleňovanie z pracovného kolektívu.

Svedkyňa L. W., matka žalovanej uviedla, že prvý zlom v manželstve dcéry bola v roku 1991 strata dieťaťa počas gravidity. Po čase si žalobca našiel vydatú známosť, po jej rozvode a otehotnení bolo napokon aj manželstvo žalovanej rozvedené. Vnuk rozvod znášal veľmi zle, zhoršoval sa jeho zdravotný stav aj prospech v škole. Svedkyňa párkrát žalobkyňu telefonicky požiadala, aby dala zaťovi pokoj, po rozvode už nie. Dvakrát ich spolu s dcérou navštívili v mieste bydliska. Uplatnený nárok považuje za nehorázny, lebo psychickú ujmu utrpela jej dcéra, vnuk a ona.

Podľa Čl.8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.

Podľa Čl.10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd
1. Každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. Tento článok nebráni štátom, aby vyžadovali udeľovanie povolení rozhlasovým, televíznym alebo filmovým spoločnostiam.
2. Výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa aj povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam obmedzeniam alebo sankciám, ktoré ustanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky, ochrany povesti alebo práv iných, zabráneniu úniku dôverných informácií alebo zachovania autority a nestrannosti súdnej moci.

Podľa článku 19 ods. 1 až 3 Ústavy SR, každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života. Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.

Podľa Čl.26 ods. 1,2,4 Ústavy
(1) Sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.
(2) Každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povoľovaciemu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon.
(4) Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.
Podľa ust. § 11 OZ, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa ust. § 13 ods. 1 OZ, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Po vyhodnotení vykonaného dokazovania v zmysle citovaných ustanovení súd dospel k názoru, že žaloba je čiastočne dôvodná.

Citované ustanovenie § 11 OZ vyjadruje všeobecnú zásadu ochrany osobnosti. Jednotlivé jej zložky sú identifikované v Dohovore, Ústave a Občianskom zákonníku.
Ústava Slovenskej republiky v Čl.19 základné ľudské osobnostné práva kategorizuje takto :(1) Každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. (2) Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života. (3) Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.

Občianske právo potom na (1) Právo na česť a dôstojnosť. (2) Právo na meno. (3) Právo na prejavy osobnej povahy zachytené na hmotnom substráte. (3) Právo na telesnú integritu. (5) Právo na súkromie.

Žalobcovia identifikovali predmet tohto konania ako právo na súkromie, ktorého ochrana zahŕňa širokú ochranu intímnej sféry, vnútorného myšlienkového alebo citového života človeka, jeho život v rodine, vo vzťahu k inej osobe, s ktorou je v úzkom citovom, priateľskom alebo obdobnom vzťahu. Svojim spôsobom ide o základné osobnostné právo, pretože zásahy do práva na meno, podobu, prejavy osobnej povahy či telesnú integritu sa zväčša bezprostredne dotýkajú aj vnútornej, intímnej sféry fyzickej osoby. Ochrana intímnej sféry je chránená všeobecne. To znamená, že o porušenie práva na ochranu osobného súkromia ide aj v tých prípadoch, keď ide o pravdivé tvrdenia zasahujúce do intímnej sféry fyzickej osoby.

V prípade ak dôjde k neoprávnenému zásahu do osobnostného práva má fyzická osoba podľa ust. § 13 OZ možnosť ochrany troma prostriedkami - 1. návrhom na upustenie od neoprávnených zásahov, 2. odstránenie následkov už uskutočnených zásahov a 3. poskytnutie primeraného zadosťučinenia, ktoré podľa druhého odseku tohto ustanovenia môže mať aj formu majetkového plnenia.

Žalobcovia uviedli, že k zásahu do ich práva na súkromie došlo jednak otvorenou korešpondenciou žalovanej na pohľadniciach a korešpondenčných lístkoch adresovaných im a tretím osobám a listom odoslaným elektronickou poštou na pracovisko žalobcov jej pracovníkom.

K skutkovému tvrdeniu, že napadnuté texty obsahujú zásahy do práva na súkromie oboch žalobcov mal súd k dispozícii ich kópie. Z listu zaslaného elektronickou poštou dňa 22.2.2007 pracovníkom spoločnosti DITEC a.s. je zrejmé, že takéto zásahy obsahuje. Žalovaná píše, že syn žalobcu má zdravotné problémy a on mu odmieta pomôcť. O žalobcovom príjme a materiálnych výhodách a jeho lakomosti a chamtivosti, egoizme žalobkyne a jej materiálnom zabezpečení. Detailoch intímneho vzťahu so žalobkyňou a ich

spoločného života. Vzťahu k synovi a synovmu vzťahu k žalobkyni a jej, resp. spoločnému dieťaťu žalobcov. K skutkovým okolnostiam rodinného života žalobkyne s uvedením rodinného stavu jej a tretej osoby.

V obsahu otvorenej korešpondencie potom oslovuje žalobcov "vydatá matka s milencom", píše o ich vzťahu, o ich "pošmyknutom decku", o psychickom týraní a ubližovaní synovi, žalobcovej "Klotilde", žalobkyninej gravidite, detailmi zo súkromia. Veľká časť korešpondencie je venovaná hodnoteniu a konkrétnym skutkovým okolnostiam vzťahu žalobcu so synom. Otvorená korešpondencia bola zasielaná poväčšine na adresu pracoviska žalobcov.

"Právo na súkromie spočíva v práve fyzickej osoby samostatne sa rozhodnúť podľa vlastného uváženia, či a v akom rozsahu majú byť skutočnosti z jej súkromného života sprístupnené iným alebo zverejnené. O porušenie práva na ochranu súkromia ide nielen v prípade neoprávneného získavania vedomostí a poznatkov o súkromí fyzickej osoby, ale aj v prípade neoprávneného rozširovania týchto poznatkov a vedomostí. (Uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 137/2008)."

Je zrejmé, že obsah tvrdených zásahov sprístupňuje skutočnosti zo súkromného života ako žalobcu tak aj žalobkyne. Ak je predchádzajúcimi rozhodnutiami súdov judikované, že obsahom práva na súkromie je výlučne vôľa dotknutej osoby, ktoré skutočnosti súkromného života budú sprístupnené a v akom rozsahu tretím osobám, došlo napadnutými výstupmi žalovanej k zásahu do osobnostného práva žalobcov. Pre tento záver pritom nie je rozhodujúce či ide o skutočnosti pravdivé, nepravdivé alebo difamujúce. "V prípade neoprávneného zásahu do práva na súkromie navrhovateľovi nevzniká procesná povinnosť preukazovať, že neoprávnený zásah pôsobil difamačne a mal za následok zníženie jeho vážnosti a dôstojnosti v spoločnosti (Uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 137/2008)."

Na druhej strane je žalovaná nositeľkou práva na slobodu prejavu. Táto sloboda nemá byť jednotlivcovi obmedzená ak zasahuje do ochrany práv a slobôd iných z legitímneho dôvodu. Takýmto dôvodom mal byť záujem žalovanej o starostlivosť a potreby maloletého syna. Najmä, ale nielen v súvislosti s jeho zdravotným stavom. Tento dôvod súd nemohol v kontexte jeho výkonu považovať za legitímny. V prvom rade obsah napadnutých zásahov nesleduje konštruktívny cieľ či už mierou kritiky žalobcu, žalobkyne alebo ich adresovaním tretím osobám - pracovnému kolektívu obchodnej spoločnosti SITEC a.s. Čo je však podstatnejšie, žalovaná predložila viacero lekárskych výstupov k zdravotnému stavu syna a hoci zdôrazňovala fyziologické prejavy jeho problémov, nemohlo ujsť pozornosti súdu, že lekári dlhodobo upozorňovali na ich psychologický aspekt. Už v správe z hospitalizácie 20.-30.9.2004 lekár konštatuje, že u chlapca je prítomná intrapsychická tenzia, úzkosť a plačlivosť. Vzájomná väzba matky a dieťaťa je neprimerane tesná, matka je úzkostlivo ochraňujúca a povoľujúca.

Po hospitalizácii v apríli 2005 bolesť hlavy s tenznou zložkou a klinický psychológ - v rodine aktuálny vzťahový konflikt a s ním súvisiace domáce napätie pravdepodobne pôsobí ako stresogénny faktor. Zdravotné problémy dieťaťa sú psychologicky vysvetliteľné. Tak isto po operačnom zákroku počas hospitalizácie v máji 2005, navyše už diagnostikovaný skrytý depresívny syndróm a možný psychogénny podiel na ťažkostiach pacienta. Tiež v máji 2005 bol syn vyťažený na OOPZ Petržalka-juh ku skutku napadnutia jeho matky otcom. V decembri 2005 je podľa liečebného pedagóga nevyhnutné aby si rodičia cez dieťa neriešili vlastné spory a vzájomné negatívne postoje. Po hospitalizácii na začiatku roka 2006 lekár diagnostikuje bolesť hlavy, brucha a vracanie ako psychogénne podmienené, klinický psychológ odporúča pre rodičov vyhnúť sa vzájomnej komunikácii, skôr využiť sprostredkovateľa. Výsledkom odignorovania týchto odporúčaní je potom pomerne smutné čítanie vzájomnej komunikácie otca so synom, kde syn disponuje na 12-ročné dieťa obdivuhodnými informáciami a používa pri tom asi nie náhodou matkine pojmy ako "čudná rodina" alebo "detsko". Preto v januári 2008 psychológ musí skonštatovať, že vnútorné napätie vyvolávané dlhotrvajúcim nedorozumením (až bojovnosťou) rodičov stojí dieťa veľa životných síl. Konštatuje, že má málo životnej energie, málo sily na seba-rozvoj s čím súvisí aj vnútorný nepokoj . Dieťa potrebuje bezpečné azylové prostredie, v ktorom si z exitujúceho pokoja a porozumenia bude dobíjať energiu, kde sa bude cítiť spokojne . Cieľom je , aby svoje prežívanie cítil ako zmysluplné . Potrebuje jasnú orientáciu nie dvojkoľajné vedenie. Je nevyhnutné, aby v záujme fyzického ale aj duševného zdravia dieťaťa rodičia začali spolupracovať ! Dlhotrvajúci boj rodičov má silne negatívny vplyv na duševný rozvoj dieťaťa, s čím samozrejme súvisí aj schopnosť koncentrovať sa . Je teda zrejmé, že do osobnostných práv žalobcov zasahujúci spôsob

komunikácie zvolený žalovanou neviedol k zlepšeniu psychickej pohody dieťaťa, ba práve naopak. Bol kontraproduktívny a teda nelegitímny, neoprávnený, až cynický.

Pokiaľ došlo k neoprávnenému zásahu osobnostných práv, má fyzická osoba dotknutá zásahom právo domáhať sa na súde, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov, odstránili následky neoprávnených zásahov, poskytlo primerané zadosťučinenie.

V predmetnom prípade žalobcovia uplatnili prvý a tretí spôsob satisfakcie.

Negatórnou žalobou sa môže fyzická osoba domáhať aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do osobnostných práv. V tejto časti súd považoval žalobu za nedôvodnú. Žalobcovia totiž uplatnili nárok, ktorý nemá oporu v zákone. Neformulovali zastavenie ďalšieho rušenia výkonu práva na súkromie neoprávnenými zásahmi, ale zákaz žalovanej obracať sa na nich s akýmkoľvek písomným prejavom, teda aj vrátane oprávnených zásahov či komunikácie, ktorá ani nemá potenciál zasiahnuť do osobnostných práv.

Satisfakčnou žalobou sa môže fyzická osoba domáhať primeraného zadosťučinenia, najmä tam, kde už nie je možné odstrániť následky zásahu obnovením pôvodného stavu. Má ísť o morálne imateriálne zadosťučinenie, pričom spôsob navrhnutý žalobcami, ospravedlnenie prostredníctvom listu doručeného na elektronickú adresu zamestnávateľa žalobcov je úmerný spôsobu zásahu, preto v tejto časti žalobe vyhovel.

Dôsledkom každého neoprávneného zásahu do práv chránených ustanovením § 11 OZ je určitá ujma. Z hľadiska intenzity zásahu, okolností, za ktorých k nemu došlo a stupňa negatívnych dôsledkov dopadu zásahu na chránené práva sa v praxi môžu vyskytnúť ujmy, ktoré svojou povahou alebo stupňom závažnosti:
a) neopodstatňujú ani nemateriálnu ani materiálnu satisfakciu,
b) opodstatňujú (len) nemateriálnu satisfakciu,
c) opodstatňujú tak nemateriálnu, ako aj materiálnu satisfakciu.

Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch môže súd podľa § 13 ods. 2 OZ priznať vtedy, ak by sa morálna satisfakcia nezdala postačujúca, najmä ak bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti. Dôvody priznania náhrady sú v tomto ustanovení uvedené len demonštratívne. Zákon tu ustanovuje jedinú podmienku priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorá je splnená vtedy, keď sa nemateriálne zadosťučinenie nezdá postačujúce.

V prípade niektorého zásahu do práva na súkromie alebo do práva na podobizne alebo do práva na ochranu mena môže nastať zníženie dôstojnosti alebo vážnosti v spoločnosti v značnej miere, ale tento negatívny - difamačný následok nie je jediným právne akceptovateľným prejavom (jedinou právne relevantnou formou prejavu) závažnosti ujmy spôsobenej fyzickej osobe na týchto chránených právach.

V danom prípade je podstatné, či zásah vykazuje znaky neoprávneného zásahu do osobnostných práv, ktorý bol objektívne spôsobilý privodiť žalobcom ujmu a či žalobcom spôsobená nemajetková ujma je ujma závažná, ktorá odôvodňuje priznať náhradu v peniazoch. So zreteľom na to, do akej chránenej sféry (do ktorých čiastkových osobnostných práv) sa zasiahlo, nebolo procesnou povinnosťou žalobcov preukazovať, že neoprávnený zásah pôsobil difamačne a mal za následok zníženie ich vážnosti a dôstojnosti v spoločnosti.

Ako už z vyššie uvedeného vyplýva špecifickosť ochrany práva na súkromie objektívne predpokladá ako následok neoprávneného zásahu vznik ujmy. V predmetnom prípade mal súd zato, že závažnosť ujmy opodstatňuje aj materiálnu satisfakciu. A to jednak sofistikovanosťou zásahu - elektronickou poštou spolupracovníkom žalobcov, ktorí ich osobne poznajú, podporenou ešte osobnou návštevou obchodnej spoločnosti s verbalizovaním skutočností z ich osobného života, pričom o intenzite tohto zásahu svedčia aj dve výzvy generálneho riaditeľa a podpredsedu predstavenstva DITEC, a.s. z 2.4.2007 a 12.5.2008, druhá z nich rok po podaní žaloby s následkom kariérneho postihu pre žalobcu. Ale hlavne s obdobím, množstvom a intenzitou miery obťažovania, akou sú zásahy opakované, na čom nič nezmenilo ani predmetné konanie (posledná elektronická pošta na adresu zamestnávateľa z novembra 2011) pričom

spôsob komunikácie žalobkyne nesvedčí o zmene prístupu k chráneným osobnostným právam žalobcov a opakovane zverejňuje údaje z ich súkromného života.

Na druhej strane uplatnenú výšku materiálneho zadosťučinenia súd nepovažoval za odôvodnenú vzhľadom na skutočnosť, že charakter zásahu nebol spôsobilý osloviť širšiu verejnosť a vo zvyšku uplatneného nároku v časti nemajetkovej ujmy žalobu zamietol.

Keďže žalobcovia sú životnými partnermi a spolupracovníkmi, súd im priznal rovnakú mieru zadosťučinenia s odôvodnením, že zásah do práva na súkromie každého z nich im tak spôsobil rovnakú mieru ujmy.

V priebehu konania uplatnila aj žalovaná vo vyššie uvedenom znení nároky na upustenie od zásahov do osobnostných práv syna, morálne zadosťučinenie proti žalobkyni a nemajetkovú ujmu, všetko v prospech syna Richarda. Ak by aj bola v čase podania návrhu vo všeobecnosti k takémuto úkonu aktívne legitimovaná ako zákonná zástupkyňa neplnoletého dieťaťa, syn v priebehu konania dovŕšil plnoletosť, žalovaná aktívnu legitimáciu zo zákona stratila, preto súd tieto nároky zamietol.

O práve na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na tunajšom súde, písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že
a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p.,
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.